

ZAYIFLAYAN DİLENCİLER

Bir varmış, bir yokmuş, ülkenin birindeki bir kentte dilenip yedikleriyle şişmanlamış dilenciler varmış. Bunu görenler şaşırarak arkalarında söyle tartışıyorlarmış.

Birisi: "Dilenerek geçinen bu adamlar nasıl oluyor da böyle şişmanlıyorlar" derken, bir başkası "Bunları zayıflatmak için iyice doymak gerek. Bakın, isterseniz size bunu gösterebilirim." demiş.

Bunu diyen adam dilencileri davet etmiş. Onları evinde ağırlayarak karınlarını en iyi yemeklerle iyice doymuş. Onlara tatlı, tuzlu, ekşi, acı, mayhoş, buruk ne varsa hepsini tattırmış. Öyle ki en yüksek tatlarla doymuş onları.

Sonraki günler yine eski dilenciliklerini sürdüren bu adamlar nedense gitgide zayıflamaya başlamışlar. Dilencileri evinde ağırlayan adam bu durumu arkadaşlarına şöyle açıklamış.

"Bu adamlar yağlı ve şişmandı. Çünkü sadaka olarak verilenleri severek yiyorlardı. Ama şimdi iyi tatlıları anımsayınca bu verilen sadakalar onlara yavan geliyor. Beğenmedikleri için yiyemeyip, zayıflıyorlar."

Bu yüzden akıllı insan kendini kanaatkarlığa alıştırmalıdır. Eline geçeni beğenmeyip, mutlu olamamak hem bu dünyada hem de öteki dünyada dinmeyen acıların kaynağıdır.

Öykü ile ilgili sorular:

1. Adam, dilencileri niçin evinde ağırladı, onlara ne ikram etti?
2. Dilenciler neden zayıflamaya başladı?
3. İnsan niçin kendini kanaatkarlığa alıştırmalıdır?
4. Siz de yemek seçiyor musunuz? Yemekte kanaatkarlık nasıl olur? Anlatınız.